

Medens der til 2den Behandling af dette Lovforslag var stillet Endringsforslag, som gik ud paa at indskrænke Fritagelsen for ældre Bygninger til at vedvare i et vist Antal Aar (5 eller 3), hævdede der sig under denne 2den Behandling Stemmer for at vende tilbage til Forordningen 1ste October 1802 § 31 ogsaa for nyere Leiligheder af det omhandlede Slags, ja endogaa at udvide Fritagelsen til Leiligheder af større Pladeindhold end 64 □ Alen, f. Ex. af 80 eller 100 □ Alen. Derved foranledigedes Afbrydelse af 2den Behandling og nærværende Udvalgs Medfættelse.

Siden den Tid har Kjøbenhavns Communalbestyrelse havt Leilighed til at udtale sig og har i Hensyn til en Udvalgsbetænkning, der i Aftryk er omdeelt blandt Thingets Medlemmer, anbraget paa, at Forordningen 1ste October 1802 § 31 skulde med Hensyn til alle Leiligheder, beboede af een Familie og ikke indeholdende mere end 64 □ Alen Pladerum, paany sættes i fuld Gyldighed. Udvalget er ved at see hen til de af Communalbestyrelsen fremhævede Omstændigheder og ved egen Overveielse blevet enig om at ville slutte sig til Communalbestyrelsens Forslag, dog saaledes at et Mindretal i Udvalget formener, at der er Anledning til at gaas noget videre, nemlig at tilstaae Leiligheder indtil 80 □ Alen paa Stadsens Grund udenfor Boldene samme Fritagelse, som efter Forslaget skulde tilkomme Leiligheder under 64 □ Alen.

Naar Udvalget eenstemmig anbefaler, at sætte Loven af 4de Marts 1857 ud af Kraft, forsaavidt den handler om Leiligheder under 64 □ Alen, grunder det i det Væsentlige dette paa den Betragtning, at det neppe var nogen til de virkelige Forhold svarende Beslutning, der blev tagen ved denne Lov. Der tillægges Sundhedshensyn en altfor overveiende Betydning, idet man søgte at modarbejde Indretningen af mindre Leiligheder, uagtet større Leiligheder kun kunne indrettes med en Befestning, der gjør det uoverkommeligt for den i oeconomicke Henseende ringere stillede Deel af Samsundet at betale en saa dyr Huisleie, og man derfor, ved at hæve Skattelettelsen, ikke vilde kunne udrette andet, end at nyde disse

Medlemmer af Samsundet til at flytte saa mange sammen i de større Leiligheder, at Huisleien derved blev ringere, men hvorved igjen fremkaldtes andre skadelige Virkninger. Hertil kommer endnu, at omtrent samtidig med Loven af 4de Marts 1857 forhandlede der om den nye Byggelov, der udkom under 17de Marts 1856, og som, idetmindste hvad nye Bygninger angaaer, bidrog til for en Deel at raade Bod paa Ulemperne ved de smaa Leiligheder, saasom ved at paahvde, at alle Beboelsesleiligheder skulle have en Hvide af mindst 4 Alen, at der i ethvert Huis skal være 2 Trapper, at der ved Bebyggelsen af et Areal skal lades en forholdsvis Deel ubebygget, at Beboelseskjeldere skulle have en vis Hvide over Brolagningens Overflade og iøvrigt indrettes paa en de sanitaire Fordringer mere tilfredsstillende Maade m. m. — Den senere (see Placat af 26de October 1860) stadfæstede Sundhedsvedtægt vil ligeledes kunne hjemle Indskriben af Sundhedspolitiet, hvor Overbefolkning eller andre Omstændigheder skulde gjøre Benyttelsen af smaa Leiligheder farlig for det Almindelige. Det har derfor ogsaa viist sig, at selv saadanne Bygherrer, som arbejde med den Bestemmelse, uden egen Fordeel at skaffe sunde og billige Boliger til de ringere Classer (f. Ex. „Lægeforeningen“), ikke tage i Betænkning at indrette Leiligheder under 64 □ Alen. Udviklingen i Kjøbenhavn har fremdeles medført, at der for Tiden er Trang til saadanne Leiligheder, som den ringere Befolkning kan overkomme at betale, og det vil derfor altid kunne bidrage noget til at fremkalde saadanne Leiligheder, at der tilstaaes dem en Skattelettelse; at bevare denne for de ældre Bygninger uden at indrømme den til nye, vilde ikke virke i dette Niemed. Endelig bør det ogsaa komme i Betragtning, at den heromhandlede Skattelettelse hører med til det hele ved Forordningen af 1ste October 1802 indførte og endnu i alt Væsentligt uforandret bestaaende Skattesystem, idet der ogsaa udenfor Kjøbenhavn er indrømmet mindre Leiligheder, i alt Fald forsaavidt saadanne findes i mindre Bygninger, enten fuld Skattefrihed eller dog en betydelig Skattenedsættelse (see Forordn. § 32.) Der manglede, da Loven af 4de Marts 1857 for-